

Tro, at da vil Udviklingen lidt efter lidt gaa i det Spor, at Hartkornet lettes ikke med særdeles store Spring, men saaledes, at det kommer Nar for Nar, og at saaledes Overgangen i Byrderne bliver udjævnet. I Modsetning til denne Betragtning er det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds for saa vidt gaaet et Skridt videre end Flertallet med Hensyn til den Raadighed, han vil give Sogneraadene over for Bestemmelsen af Grænsen mellem Ligning paa Hartkorn og Ligning paa Formue og Beslighed. Jeg vil derom sige, at jeg for mit personlige Vedkommende slet ikke skulde være utilbøjelig til at følge det ærede Medlem, dersom jeg ikke ansaa det for aldeles overflødigt, og jeg maa dertil minde om, hvorledes dette Forslags Historie er hvorledes Bestemmelsen om at hjemle Sogneraadene Ret til at ligne indtil Halvdelen paa Formue og Beslighed er fremkommen. Den er fremkommen som et Forslag fra det relative Flertal i Udvalget i Fjor eller i Fjorsjor — jeg husker ikke nøje, naar det var — og vi troede, at det var et ret betydeligt Fremskridt at opnaa, at Sogneraadene uden Hensyn til Amtsraadets Stilling kunde beslutte at forøge Staten paa Formue og Beslighed indtil Halvdelen. Nu har Regeringen i Nar — jeg erindrer ikke, om det maaste allerede var i Fjor, men det er bleven fortsat i Nar — optaget dette Forslag, som altsaa hidrører fra os. Jeg vilde anse det for lidt sømmeligt, om vi, i det Øjeblik Regeringen optager et Forslag, som vi have stillet, vilde gaa videre og sige: lad os saa tage hele Haanden med det samme. Jeg vilde maaste ikke betænke mig derpaa, dersom jeg troede, at det i og for sig spillede nogen videre Rolle, men jeg tror, at i en uoverskuelig Tid vil Nedsættelsen af Hartkornbestatningen ikke gennemsnitlig gaa ud over Halvdelen. Ganske vist er der adskillige Tilfælde, hvor der er Anledning til at gaa videre f. Eks. i Vestjylland, og dertil ligger det nær for det ærede Medlem at se hen; der er man i Reglen nede paa Halvdelen og endogsaa derunder, men der vil utvivlsomt ikke være fjerneste Vanskelighed ved at faa dette Amtsraads Samtykke dertil. Som sagt, jeg erindrer om, at dette, at gaa til Halvdelen, allerede er et ret betydeligt Fremskridt fra det nuværende og repræsenterer, naar vi tage alt Hartkorn, en Lettelse af 2 Mill. Kr. paa Hartkornet. — Aktiebestatningen har givet Anledning til mange og, som det forekommer mig, temmelig bitre Angreb. Jeg er saa lykkelig i dette Tilfælde ganske at kunne slyde mig ind under Indenrigsministeren. Ganske vist synes jeg, at den ærede Minister var tilbøjelig til noget at forlade

sin Post og ikke rigtig at staa fast paa de 3 pCt.; han tillendegav jo tydelig Tilbøjelighed til at glide ind paa 2 pCt. Jeg vil være taprere i den Henseende end den ærede Minister og fremdeles anbefale Tinget at stemme for de 3 pCt. trods de mange Klager, som jo for øvrigt bleve henvendte til Regeringen og ikke til Flertallet. Vi havde ikke nogen som helst Grund til at motivere et Forslag, som vi simpelthen sluttede os til, og det er jo forøvrigt ikke nogen ny Historie, men den ligger jo flere Nar tilbage. Den Betragtning, der stærkest er gjort gældende, er den, der kom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), som brugte meget stærke Ord, idet han sagde, at denne Skat var saa uretfærdig, — jeg ved ikke, hvilke andre Udtryk, han brugte — og saa aldeles forkastelig, at dersom den vedtoges, vilde han stemme imod hele Loven. Jeg vil dog minde lidt om den Tankegang, det ærede Medlem i den Henseende fulgte. Hans Udgangspunkt var dette, at der altid burde drages 4 pCt. fra, og som Grund derfor anførte han den præjsske Lovgivning. Den fradrager rigtignok kun 3½ pCt., og man kan jo ogsaa sige, at den legale Rente her til Lands nu er 3½ pCt., om det end faktisk kan se anderledes ud. Men vil man blive ved det præjsske Fradrag af 3½ pCt., saa siger det ærede Medlem, at Gennemsnittet af Aktiekapitalens Udbytte her i Landet er 5 pCt., og det vil i alt Fald kun kunne motivere en Bestatning af de overstyndende 1½ pCt. Men det er jo et Skøn, om man vil opstille 5 pCt. Det ærede Medlem gik selv videre og sagde, at man vilde kunne antage, at Renten af den Del af Aktiekapitalen, der overhovedet giver Udbytte, kunde sættes til 6 pCt. Dersom man vilde gaa videre endnu og undtage en Del af den Aktiekapital, der giver et forsvindende Udbytte og altsaa slet ikke kommer til at bære nogen væsentlig Skat, vilde man komme til et endnu større Gennemsnitsudbytte. (Scharling: Nej!). Jo, det er dog givet, dersom man undtager noget af den Aktiekapital, der giver mindre Udbytte, saa bliver Gennemsnittet for Resten større. Naa, saa sagde det ærede Medlem, at han kunde finde sig i, om man beregnede Gennemsnit til 6 pCt.; naar der saa gik 4 pCt. fra, var der 2 pCt. tilbage at bestaa. Men at den Betragtning skulde være af den Vægt, at man kunde sige, at 2 pCt. Skat vilde være taaleligt, medens 3 pCt. vilde være saa højt uretfærdigt og stræffeligt, at det kunde motivere Forkastelse af hele Loven, det ser jeg ikke, da det hele dog beror paa et Skøn over, hvor meget af Aktiekapitalens Udbytte man vil regne